

[Ole Henriksen]

om det er tidsforskellen, der spiller ind, men det bliver vel også det mest begavede spørgsmål, man kan stille om dette lovforslag. Det vil i sig selv være arbejdsløshedsskabende, det vil forringe konkurrenceevnen, selv om man kommer og siger, at det vil gøre det modsatte. Der er ingen incitamenter mere, hvis dette lovforslag vedtages, til at øge produktiviteten ude på arbejdspladserne. Man vil afskaffe bonussystemer og aftaler af forskellig art, de må ikke fungere mere, og det er klart, at man ikke kan forvente, at en øget produktivitet vil blive resultatet af en sådan stopklods for erhvervslivet.

Det er jo erhvervslivets regering, der præsenterer noget, der er ensbetydende med faldende produktivitet og dermed forringet konkurrenceevne. Den undersøgelse, som OECD foretog af lønomkostningerne pr. produceret enhed i de vesteuropæiske lande, viste klart, at det danske lønniveau ligger helt nede i den nederste ende, så det er hyklerisk tale, når man siger, at det er lønningerne, der er den væsentlige årsag til, at Danmark ikke kan konkurrere. Men alligevel skal man nu forsøge at skære ned på lønningerne i det forfængelige håb, at også herved vil man kunne få øget produktiviteten. Det kan man ikke, og vi fjerner ethvert incitament til at gå i gang med at få gjort det godt for danskerne – det er et af de slogans, som bruges.

Ja, jeg skal ikke sige mere om det. Vi vil ikke arbejde positivt i udvalget for, at dette lovforslag bliver gennemført. Vi har en række spørgsmål, som vi selvfølgelig vil have uddybet.

Jeg skal kort sige om forslaget vedrørende indgrebet i Grønland, at de bemærkninger, jeg har gjort her til den danske variant, også gælder for Grønland. Vi synes, at det er på tide, at man videreudvikler grønlændernes selvbestemmelsesret, ikke mindst fordi de er begyndt at opbygge en fagbevægelse, som skal kunne forhandle deres egen løn og egne arbejdsvilkår, men man kvæler den allerede i fødslen og forsøger at gøre dette til et lovanliggende også i Grønland.

Lawaetz (FP):

Intentionerne bag de af regeringen fremsatte lovforslag er at bremse udgiftsstigningerne i den offentlige sektor og sætte om-

kostningsniveauet ned for at gavne konkurrenceevnen. Det er ikke alene strengt nødvendigt, men også et gavnligt element i de første måske spæde forsøg på at rette den ulykkelige situation op. Det burde alle, der vil Danmarks ve og vel, kunne blive enige om.

Man siger, at hensigten helliger midlet. Men når det er sagt, vil jeg tillade mig at sige, at det ikke er ligegyldigt, hvilke midler man benytter. Dette lovforslag er tilsyneladende ensidigt rettet mod lønmodtagerne. Jeg ved godt, at man samtidig kommer med et lovforslag om midlertidig begrænsning af bruttoavancen for ligesom at skabe balance mellem samfundsgrupperne. Lad det hvile et øjeblik, selv om lovforslagene til en vis grad hænger sammen.

Der har gennem snart mange år været en livlig debat om den automatiske dyrtidsregulering og den såkaldte taktregulering. Man har diskuteret, hvor stor en andel af den stadige lønstigning der skyldes dyrtidstillægget, overenskomstforhandlingerne og lønglidningen.

Fremskridtspartiet er, hvor mærkeligt det måske kan lyde, i overensstemmelse med socialdemokratiet på dette punkt. Principielt er vi gået ind for bevarelsen af dyrtidstillægget. Jeg må dog i sandhedens interesse bemærke, at når socialdemokratiet i dag går imod regeringens forslag, nærmer det sig hykleri, for alle husker sikkert, at socialdemokratiet så sent som i december 1979 foretog indgreb i dyrtidsportionerne.

En del af den undrende befolkning, som ikke går i dybden, vil spørge, hvorfor fremskridtspartiet vil bevare en dyrtidsordning. Jeg vil gerne grundigt forklare vores synspunkt. Dyrtidstillægget har været en slags sikkerhedsnet under de lønmodtagere, der ikke har haft andre muligheder for at øge deres indtægt.

Lad mig gå videre og sige, at vor politik også på dette punkt har haft en logisk sammenhæng. Gik det efter vort hoved – hvad det desværre alt for sjældent har gjort – ville vi gennem langt væsentligere besparelser i den offentlige sektor end hidtil foreslået helt anderledes bremse den ulyksalige inflation. Der ville således ikke komme så store prisløstigninger og selvfølgelig derfor ikke så stort et dyrtidstillæg, hvilket betyder, at dyrtidstillægget vil komme til at spille en mindre